

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 61797-08-23 מדינת ישראל נ' סטמקאר(אסיר)

בפני כבוד השופטת גילת שלו – אב"ד
כבוד השופט איתי ברסלר-גונן
כבוד השופטת פאני גילת כהן

המאשימה מדינת ישראל – ע"י המחלקה לחקירות שוטרים

נגד

הנאשם אביה סטמקאר (עצור) ע"י ב"כ עו"ד מוני בן מוחה

גזר דין (עותק מותר בפרסום)

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן שבו יוחסו לו עבירות של אינוס, שיבוש מהלכי משפט, מעשה מגונה והטרדה מינית, במסגרת 3 אישומים וכלפי 3 מתלוננות שונות אותן פגש במסגרת עבודתו כשוטר.

כעולה מעובדות האישום הראשון לכתב האישום המתוקן, הנאשם יצר קשר עם המתלוננת א', ילידת 1998, לאחר שאמה התקשרה למשטרה והתלוננה כי היא נעלמה. הנאשם והמתלוננת א' נפגשו ולאחר מכן הנאשם שמר עמה קשר, תוך שהציג עצמו לפניה כרווק למרות שהיה נשוי, והתפתח ביניהם קשר בעל מאפיינים רומנטיים. ביום 16/7/23 קבעו הנאשם והמתלוננת א' להיפגש, והם נפגשו באתר בנייה בשכונת מגוריה כשהנאשם לבוש במדי משטרה ונוהג בניידת משטרה, ולאחר שישבו במושב האחורי של הניידת, קיימו יחסי מין, ובכך הנאשם בהיותו עובד ציבור ותוך שימוש לרעה בסמכותו, הציע למתלוננת א' הצעות בעלות אופי מיני. על כן, הורשע הנאשם באישום זה בעבירה של הטרדה מינית.

כעולה מעובדות האישום השני בכתב האישום המתוקן, ביום 19/5/23 התקשרה המתלוננת ב' למשטרה והתלוננה על בן זוגה לשעבר הנמצא לדבריה בדירתה, ובעקבות כך הגיע הנאשם עם שוטר נוסף לדירה, שם הוחלט להביא את המתלוננת ב' לתחנת המשטרה להגשת תלונה מסודרת. לאחר הגשת התלונה, ליוו הנאשם והשוטר הנוסף את המתלוננת ב' לדירה, ובהמשך הנאשם קיבל הוראה לוודא כי יש אדם הלוקח עליה אחריות ולכן חזר לבדו לדירה בסמוך לשעה 05:40, והורה לשוטר האחר להביא את אחותה של המתלוננת ב' לדירה. בהמשך, הנאשם שהה עם ב' לבדה בדירה במשך כ- 50 דקות, וזאת בניגוד להוראה מפורשת של קצין המשמרת, ובשלב זה נצמד למתלוננת ב', נגע בגופה והפשיט אותה מבגדיה, הכל למרות התנגדותה למעשיו. בהמשך הנאשם הדף את המתלוננת ב' למיטה ואנס אותה בכח וחרף התנגדותה. לאחר מכן השוטר האחר הביא את אחותה של המתלוננת ב' לדירה והנאשם גבה מהאחות עדות תוך שהוא מציין בכזב כי היא נגבתה בכתובת מגוריה של האחות.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 61797-08-23 מדינת ישראל נ' סטמקאר(אסיר)

בהמשך אותו יום בשעות הערב, התקשר הנאשם למתלוננת ב' ממספר חסוי והציג עצמו בכזב כקצין משטרה וכאשר המתלוננת הטיחה בו כי השוטר שהגיע אליה אנס אותה, ביקש הנאשם פרטים על המקרה, הורה לה שלא לדבר על האירוע עם אף אחד ואמר שהעניין בטיפולו, וכאשר המתלוננת ב' חשדה בנאשם ושאלה לשמו, הזדהה הנאשם בכזב בשם דוד וטען כי הוא קצין שאינו יושב בבאר-שבע.

כתוצאה ממעשי הנאשם, נגרמו למתלוננת ב' כאבים ודימום באיבר מינה והיא סבלה מפחדים ופנתה לקבלת טיפול נפשי.

באישום זה הורשע הנאשם בעבירות של אינוס ושיבוש הליכי משפט.

כעולה מעובדות האישום השלישי בו הורשע הנאשם, ביום 30/10/22 בסמוך לחצות, [מספר מילים הושמט] המתלוננת ג' [משפט הושמט] הובאה [מספר מילים הושמט] לתחנת המשטרה, שם הלינה על אונס שבוצע כלפיה. מאוחר יותר בסמוך לשעה 04:40 הסיע הנאשם את המתלוננת ג' ביחד עם שוטרת חזרה לדירתה ובדרך הוריד את השוטרת בבית החולים סורוקה לסיוע באירוע משטרת.

לאחר שהנאשם הגיע עם המתלוננת ג' לדירה, הוא נכנס איתה לדירה בטענה שעליו לבצע סריקה ולוודא כי אין שם איש, זאת [מספר מילים הושמט] מבלי לדווח שהוא נמצא איתה בדירה. בדירה הנאשם ביצע סריקה ואמר למתלוננת ג' כי [מספר מילים הושמט] עליו לקחת דגימת דנ"א לבדיקת טענתה כי נאנסה, [משפט הושמט] והמתלוננת ג' שנתנה בו אמון מתוקף תפקידו [משפט הושמט] נענתה להוראותיו. הנאשם הורה למתלוננת ג' לכסות את עיניה עם חולצתה ולאחר שעשתה כן, הוא נגע באיבר מינה באמצעות איבר מינו.

[משפט הושמט] מיד לאחר מכן דיווחה המתלוננת ג' כי נאנסה ע"י שוטר.

באישום זה הורשע הנאשם בעבירה של מעשה מגונה.

הודאתו של הנאשם ניתנה כחלק מהסדר טיעון, במסגרתו עתרו הצדדים במשותף להטיל על הנאשם עונש מאסר של 7 שנים בניכוי ימי מעצרו, מאסר על תנאי ופיצוי לנפגעות העבירה, כאשר הוסכמו גם סכומי הפיצוי, ותנאי להסדר הוא כי הנאשם יפקיד את סכומי הפיצוי טרם הטיעונים לעונש.

ב"כ המאשימה עתרה לכבד את הסדר הטיעון, תוך שהדגישה את חומרתן היתרה של העבירות גם לאחר תיקון כתב האישום, זאת בעיקר משום שהנאשם ניצל את היותו שוטר וביצע מעשים מיניים בשלוש מתלוננות מוחלשות שהכיר במסגרת מילוי תפקידו, כאשר שתיים מהמתלוננות העידו בפני בית המשפט. לצד זאת, ציינה ב"כ המאשימה כי כתב האישום תוקן באופן משמעותי לאור קשיים משמעותיים שעלו בניהול התיק, כי הנאשם בהודאתו חסך את עדותה של המתלוננת ב', שהאישום בעניינה נותר האישום המרכזי והחמור ביניהם. עוד ציינה ב"כ המאשימה כי ההסדר מקובל על המתלוננות וכולל רכיב פיצוי משמעותי וענישה מוחשית.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 61797-08-23 מדינת ישראל נ' סטמקאר(אסיר)

ב"כ הנאשם ביקש אף הוא לכבד את ההסדר והדגיש כי ההסדר נעוץ בקשיים ראייתיים רבים, אשר בית משפט זה נחשף רק לחלקם, והם הובאו בפני שופט מגשר אשר קיים מספר ישיבות בעניין זה. לטענתו גם הנאשם זנח טענות הגנה רבות לשם סיום התיק, ובהודאתו חסך את עדותה של המתלוננת ב' כאשר גם המתלוננות שהעידו לא העידו לשווא שכן האישומים בעניין תוקנו באופן משמעותי. לדברי ב"כ הנאשם, גם אם הענישה המוסכמת אינה ברף הגבוה, היא מגלמת את מכלול הקשיים שעלו בתיק.

לאחר ששמענו את טיעוני הצדדים, מצאנו כי הסדר הטיעון מצוי במתחם הסבירות ועל כן יש לכבדו.

ראשית, נציין כי על פי ההלכה הפסוקה בית המשפט ייטה לכבד הסדר טיעון אליו הגיעו הצדדים אלא אם מצא כי מדובר בהסדר החורג ממתחם הסבירות, או שנפל פגם משמעותי בשיקולי התביעה בהגיעה להסדר, כאשר נקבע לא אחת כי חזקה כי התביעה פועלת משיקולים עניינים ובתום לב (ראו, ע"פ 1958/98 פלוני נ' מדינת ישראל). שיקולים אלו, כמו גם שיקולי ההסתמכות של הנאשם על הסדר הטיעון מתחזקים כאשר מדובר בהסדר שהושג לאחר הליך גישור, כאשר נקבע בהקשר זה כי רק בנסיבות חריגות במיוחד יסטה בית המשפט מהסדר טיעון שהושג בהליך גישור פלילי (ראו, ע"פ 1454/15 פלוני נ' מדינת ישראל).

אין ספק כי כתב האישום מגלם מסכת אירועים חמורה כלפי 3 נשים שונות, אותן פגש הנאשם מכח תפקידו במשטרה, כאשר נסיבות אותם מפגשים מעלות כי מדובר בנשים שחוו קשיים בחייהן האישיים ונזקקו לסיוע המשטרה. גם לאחר תיקון כתב האישום מדובר בעבירות חמורות בנסיבותיהן אשר יש בהן פגיעה קשה במתלוננות עצמן ובערכים המוגנים בגדרי עבירות המין.

שמענו בדיון הקודם את המתלוננת ג' ואת מצוקתה בעקבות העבירות והוגשה בפנינו הצהרה של המתלוננת א', לגבי מידת הפגיעה שחוותה מאז מעשי הנאשם, וכתב האישום מדבר בעד עצמו באשר לנזקיה של המתלוננת ב'.

בשים לב לאמור, נראה כי העונש המוסכם לו עתרו הצדדים, הן ברכיב המאסר והן ברכיב הפיצוי נוטה לקולא.

יחד עם זאת, כאמור מדובר בהסדר טיעון אליו הגיעו הצדדים לאחר מו"מ ממושך והליך גישור, הסדר המגלם בתוכו קשיים ראייתיים שהצדדים כינו אותם "משמעותיים", אשר לחלקם נחשפנו גם אנחנו במהלך שמיעת העדויות שהובאו בפנינו. כתב האישום תוקן באופן משמעותי, כך שלא ניתן לומר שעדויותיהן של המתלוננות א' ו- ג' נשמעו לשווא ובהודאתו של הנאשם הוא חסך את עדותה של המתלוננת ב', ויש לכך משקל רב בעיקר בהתחשב בטיב העבירות ונסיבותיהן. יש גם להתחשב בעובדה שהנאשם לקח אחריות, נתון שיש לו משמעות רבה בעיקר כשמדובר בעבירות מין, ובעובדה שהנאשם

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 61797-08-23 מדינת ישראל נ' סטמקאר(אסיר)

נטל על עצמו לרצות עונש מאסר משמעותי ולשלם פיצוי למתלוננות, אותו כבר הפקיד בקופת בית המשפט.

נוכח כל האמור, כפי שציינו קודם, הסדר הטיעון מצוי במתחם הסבירות ולכן החלטנו לכבדו.

על כן, אנו גוזרים על הנאשם את העונשים הבאים:

1. מאסר בפועל למשך 7 שנים, בניכוי ימי מעצרו של הנאשם – מיום 17/7/23 ועד 26/7/23, ומיום 13/8/23 ואילך.

2. מאסר על תנאי בן 12 חודשים, שלא יעבור עבירת מין מסוג פשע בתוך 3 שנים מיום שחרורו.

3. מאסר על תנאי בן 6 חודשים, שלא יעבור עבירת מין מסוג עוון, לרבות עבירה של הטרדה מינית, או עבירה של שיבוש מהלכי משפט בתוך 3 שנים מיום שחרורו.

4. פיצוי למתלוננות – למתלוננת א', 12,000 ₪; למתלוננת ב', 45,000 ₪; ולמתלוננת ג', 23,000 ₪. הפיצוי אשר הופקד בקופת בית המשפט יועבר ע"י המזכירות לפקודת המתלוננת על פי פרטים שיועברו ע"י ב"כ המאשימה.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתן והודע ביום י"א חשוון תשפ"ה, 12/11/2024, במעמד הנוכחים.

פאני גילת כהן, שופטת

איתי ברסלר- גונן שופט

גילת שלו, שופטת אב"ד